

СТРАЙК ГАЗЕТНИХ ДОСТАВЦІВ ПРОДОВЖАЄТЬСЯ

НЮ ЙОРК. — Цілий Нью Йорк далі без газет. Юнія доставців газет, не звертаючи уваги на заклик ради воєнної продукції, таки не заперестала страйку. Вона заявила, що вона творить незалежну юнію і обіцяє А.Ф.П., чи К.П.О., щоби на час війни не страйкувати, їх не обходять. Причиною страйку є це, що в новім контракті з власниками газет робітники хочуть застереження, що, не звертаючи уваги на можливість зміни обставин, власники газет не сніють нікого з них відправляти з праці. Власники газет відмовились прийняти це застереження, а це тому, що внаслідок війни вони сподіються обмеження своїх видатків, а вслід за тим треба буде обмеження працівників. До страйку вже вмішувались представники стейту, але їм не вдалось його залагодити. Газети, щоб вдержати своїх читачів в курсі справ, подають через радіо подрібні звітлення про те, що діється в світі. Брак газет змінив також цілковито вигляд ранішніх підземних залізниць. Люди стоять похнюплі, не читають газет, а нетерпеливо очікують, коли наступить їх стація.

ТРУДНОЩІ В ПАЙКУВАННІ ХАРЧІВ.

НЮ ЙОРК. — В промові перед однією фермерською організацією секретар хліборобства як теж адміністратор харчів, Клод Викард, заявив, що конгрес не хоче ухвалити фондів на пайкування харчів. А пайкування потрібно, вже хочби тому, що засоби харчів не розходяться рівномірно по всіх частинах Америки. Викард також говорив, що внаслідок обставин ціни на харчі мають склонність пертис вгору. Та колиб таке зайшло, що тих цін, внаслідок подорожіння продукції, не можна було вдержати на належній рівні, то треба булоб харчів продавати під державну державними фондами, щоб у той спосіб поборювати інфляцію. Це значить, що фермери діставалиб державні субвенції на покриття додаткових коштів продукції, зв'язаних з війною. Інакше зростаючі ціни на харчі підтягнуть вгору ціни на всі інші продукти і в той спосіб значеться зріст інфляційної спіралі, говорив Викард. Лишається ще інша можливість, а саме, що внаслідок малих цін на харчові продукти, фермерство зачне цілковито нідти, а продукція харчів падати. До цього ми не сміємо допустити в ніякому разі, говорив він.

КОНГРЕС РОЗІЗДИТЬСЯ НА ВАКАЦІ.

ВАШИНГТОН. — Конгресові провідники поставили замкнути наради конгресу наступного четверга, або п'ятниці і розіхатись на Різдвяні вакації. Зідеться конгрес знов на наради вже шестого січня н. р. В офіційних колах говорять, що нову сесію конгресових нарад провітає президент Рузвельт довгою промовою, виголошеною особисто в конгресі. В тій промові президент точно зясує міжнародне і внутрішнє положення Америки, як теж подасть вказівки, якого законодавства для нинішніх часів потрібно.

БІРД ПРОТИ ЗБІЛЬШЕННЯ УРЯДНИКІВ.

ВАШИНГТОН. — Сенатор Бирд заявив, що заява урядових чинників, мовляв, державні урядовці так перетяжені працею, що потрібно їм додатково канцелярійних частинних помічників, здивувала його. По його інформації державна канцелярійна машина переладована урядниками і треба булоб одну третину усунути, а не збільшати її додатковими силами. Якщоб на одну третину зменшити ту урядову канцелярійну машину, говорив він, то наставби в ній більший порядок і не треба булоб додаткових помічників.

ВЕНДЕНБЕРГ НЕ БУДЕ КАНДИДУВАТИ.

ВАШИНГТОН. — Сенатор Венденберг, котрий від ряду літ належить до кола державних мужів, що є можливими кандидаттами на президента, заявив, що наступних президентських виборів він не думає забігатись за кандидатуру. Він зате буде уживати своїх впливів, щоб був вибраний належний кандидат, говорив він. Новий кандидат, говорив він далі, правдоподібно буде походити з молодших державних мужів, серед котрих є чимало здібних людей виконувати ту відповідальну роботу.

ПОЛОЖЕННЯ ЯПОНЦІВ В КІСЦІ.

АНКАРЕДЖ (Аляска). — Місцева газета, „Анкаредж Таймс“, на основі достовірних донесень, говорить, що японці, котрі окупували Кіску (одні острови в групі Алеутських островів), не можуть опустити того острова навіть колиб хотіли. Бо всі їхні літаки, що знаходились на Кісці знищили американські бомбовики. Також вони знищили всі кораблі, котрих було поверх 20. На тих островах тепер великі морози, получені з мрякою.

Союзнi Вiйська Здобули Буну

АМЕРИКАНСКА КВАТИРА В АВСТРАЛІ. — Союзні війська під командою ген. Мек-Артура здобули сильну японську базу, Буну. В той спосіб сила японців на східній кінці острова Нова Гвінея, зломана. Але японці ще не занекали того терену. Вони пробували висаджувати своє військо в інших місцях на побережжі Нової Гвінеї. В кількох місцях вони навіть висадили військо і матеріали, але їх там застукали американські літаки і їх висікли та знищили їх матеріали. Розвідчі американські літаки заважали, що більший японський конвой попрямував до одного села, що лежить над північним побережжям Нової Гвінеї і є віддалений 240 миль від Буну.

ЧЕРЕЗ ЦЕНЗУРУ ВІДКРИТО ШАЙКУ ШПИГУНІВ

ВАШИНГТОН. — Перед конгресовим комітетом зизнав капітан розвідної служби, Захаріас. Він сказав, що внаслідок цензури військовим властям вдалось розкрити шайку шпигунів, котра в Америці працювала на користь німецьких субмарин і звідсіля засобляла ті субмарини газоліною. Ця шайка була широко розповсюджена. Зпочатку власті натрапили на шістьох німецьких агентів. Але вони не арештували відразу тих агентів, лише пильно за ними слідували, зокрема провірювали почту тих агентів. Шляхом цензури почти вони розкрили кількадесят тих агентів і всіх їх арештували. Конгресовий комітет в тій справі засягав інформації також від голови Ф. Б. І. Едгара Гувера, та від головного прокуратора Бидела. Цензура на листи, виходячі до різних американських посольств, і входячі з тих посольств до Америки, існує вже від анбуху війни. Тепер конгресові кола застановляються, чи та цензура легальна.

СПІВПРАЦЯ ДАКАРУ

ВАШИНГТОН. — Департамент стейту заявив, що французькі власті в Дакарі тепер порішили всецільо співпрацювати з союзними силами. Це значить, що вони не лише будуть приязними супроти союзників, але будуть самі союзниками в тій війні з державами осі.

Бритійці Дивуються, Чому Ген. Ромель не Ставить Опору, а Відступає

З БРИТИСЬКОЮ ВОСЬМОЮ АРМІЄЮ. — Американські кореспонденти подають з Лібії, що вже цілком певно армія ген. Ромеля не буде ставити опору наступаючій британській восьмій армії в Ель Агей, себто в тому укріпленому місці, де надлянось довгої й коштовної нової боротьби. Очевидно, що восьма британська армія вдалась, бо таким чином заощаджено людських жертв, які булиб значні, бо Ель Агей з природи кріпосна, а ця тага була відомим, що ген. Ромель скріпив позиції в такий спосіб, що треба було захищати, що він поставив там сильну оборону. Тим часом виявилось, що його армія в критичному моменті вищопалась і відходить здовж побережжя в напрямі Триполісу. Кажуть, що оборона Ель Агей мусілаб була припасти на італійців. Та мусілаб була скінчитись поразкою і перемогою британців. Такого італія не моглаб була в теперішньому упадку перенести. Тому і ген. Ромель зарядив відступ. У тому британці добачують, що Ромель добрий стратег, бо вдавав, що буде ставити оборону, а потім відступає, знаючи, що мусить понести поразку.

НАЦІСТИ ПРОБУЮТЬ СТАВИТИ СИЛЬНІШИЙ ОПІР

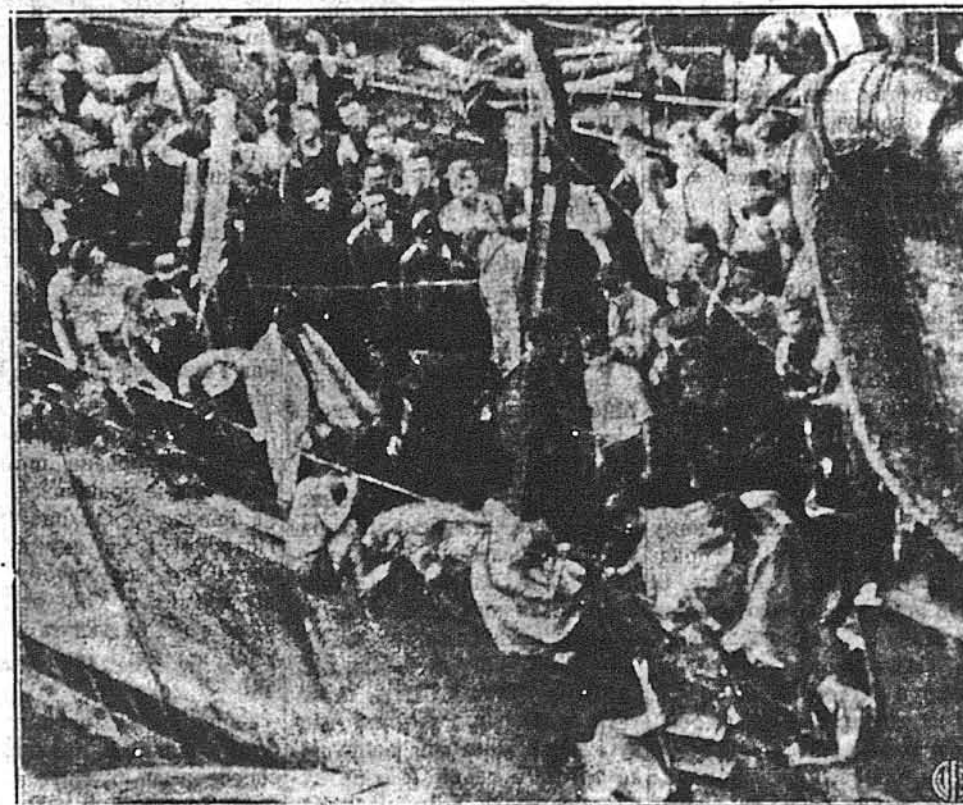
МОСКВА. — Советські звітлення стверджують, що німці послали наступи під Сталінградом, де мають малі успіхи, як теж і на центральнім фронті, де ті наступи відбито з значними для німців втратами.

ВІЙНА З РОСІЄЮ БУДЕ ДУЖЕ ДОВГА

СТОКГОЛЬМ. — Таке мав заповідати німецький часопис „Франкфуртер Цайтунг“. Мав написати, як подає Юнайтед Прес, що події останніх тижнів виявили, що марні є надії на скору перемогу над Советами; навпаки, треба „себе приготувити, що війна з Росією може затягнутись на довгі роки“.

В ТУНІСІ АЛІАНТИ НАТИСКАЮТЬ

ЛОНДОН. — Американці й британці ждуть, що на скріплення, заки зачнуть рішальну офензиву, але вже тепер можна сказати, що сили „Осі“ сильно підтяті постійними американськими бомбардуваннями. В Тунісі ген. Мерінг, командант німецьких військ, жде на поміч від ген. Ромеля, як свій одинокий ратунок.

ВРЯТОВАНИ. — Бритійці з корабля, розбитого торпедою, адираються на американський корабель, що належить до ескадри, окупувочної Північну Африку. Бритійцям, котрі майже не мали на собі одіж, дано зараз колдри, потім їжі й теплого напиту й очевидно американських папіросів.

ЛЯВАЛЬ ЗА ПЕРЕМОГУ НІМЕЧЧИНИ І ТОТАЛІТАРИЗМ

БЕРН (Швайцарія). — Піер Ляваль, голова французького уряду, заявив без обиняків, що він є за те, щоб Німеччина виграла війну. Казав, що тепер Франція побачить його „таким, яким він є в дійсності“, а не „гіпокритом“, яким він досі мусів бути. У зв'язку з тим, як виходить, заявив, що німецька перемога спасе „нашу цивілізацію перед комуністичним хаосом“, а „американська перемога булаб триумфом жидів і комуністів“. Тільки як Німеччина переможе, казав він, Франція спасеться від комунізму. Далі ось той „норий“ Ляваль, чи там Ляваль без маски, заявив, що він безпощадно розрахується з тими, що будуть стояти на перешкоді його плянам, признаючи, що така опозиція існує.

Іде в розріз з Петеном.

Замітне, що Ляваль згадував за свій арешт, спричинений маршалом Петеном, та звільнення, яке завдачує — Німеччині. Воно так виглядає, що маршал Петен відійде від влади, а вона опиниться тепер цілковито в руках Ляваля, що є за тоталітарну і про-німецьку Францію. Його спільниками будуть в тому новому режимі: Жак Доріо, провідник „блакитних сорочок“, і Марсел Деа, симпатик німців. Той режим уже започаткував своє урядовання заостренням проти-жидівських законів. Також переведено нові масові арешти „комуністів, терористів і проти-національних елементів“.

МАДАГАСКАР В РУКАХ „ВІЛЬНИХ ФРАНЦУЗІВ“.

ЛОНДОН. — Престіж ген. де Голя дуже піднявся, коли британський міністер заграничних справ, Антоні Іден, підписав з ним угоду, на підставі якої передала Британія зайнятий нею острів Мадагаскар під владою „Вільних Французів“. Це так само, як Англія не має найменшої думки обкороувати давню французьку імперію. Ні теж не думає в нічому обнижжати того признання, на яке заслугоє ген. де Голь. А це важне з того боку, що через тертя в Північній Африці, де держить владу адмірал Дарля, повстало переконання, що Аліанти хотілиб позбутись ген. де Голя. Мадагаскар буде тепер під владою Високого Комісаря, що назначений ген. де Голем, а яким буде ген. Гентільом. Буде там теж французька армія, а британський генерал остане так довго, поки не буде забезпечена спокійна передача влади „Вільним Французам“. Ось той крок Англії є новим ударом в нацистівську пропаганду, що від місяців заповідає, що Англія загарила Мадагаскар для себе і його ніколи Франції не відступити.

ФІНЛЯНДІЯ РАДАБ ЗАМИРИТИСЬ.

ЛОНДОН. — Надходять вісти з скандинавських країв, що в Фінляндії біда, а нарід так перетомлений довгою війною, що не буде нічого дивного в тому, як фінський уряд замириється з Советами.

ЧОМУ НЕ ДІСТАЄМО ТОЧНИХ НОВИН З АФРИКИ?

ЛОНДОН. — Фактом є, що американські війська стоять в Північній Африці вже від довшого часу та воюють там кожного дня, а вісти з того поля бою не тільки дуже скупі, але й дуже спізнені. І доходять до Америки через Лондон, а не прямою дорогою. Усе те виясняють американські кореспонденти з Лондону і кажуть, що рішучо в тому не є виновата ні полева цензура, ні британська влада. Нема ніяких спеціальних обмежень для Америки і американських кореспондентів. Увесь матеріал, що його відсилають до Лондону, є теж передаваний американським кореспондентам. А є тільки труднощі в пересилці, які будуть в скорому часі направлені.

ТИМЧАСОВИЙ ГЕНЕРАЛ ЄЗУІТІВ.

БЕРН. — Померший генерал Єзуїтів, о. В. Ледоховскі, назначив у своїм завіщанню, згідно з традицією, свого наступника, яким є о. Алесіо Магні. Він буде тимчасовим генералом, себто на час війни. Є він одиноким італійцем в Курії з 8 членів, що правлять орденом.

ЧИ НЕ ПРОТИ СОВЕТІВ?

ЧУНКІНГ (Китай). — Офіційне звітлення про положення в Манджурії подає, що там Японія держить тепер армію з одного мільона воївків. Далі каже, що Японія побудувала цілий ряд укріплень здовж полудневого берега ріки Амуру і західного берега ріки Усури. Ті дві ріки становлять границю між Манчукою і СССР.

ЗАГИНУЛО 30 ПОЛЯКІВ.

ЛОНДОН. — Розповідають про смерть 30 польських воївків, що сторожили на кораблі 2,000 італійських полонених, як корабель торпедувала німецька субмарина. Поляки оставали на кораблі, бажаючи його направити. В тому часі корабель нагло затонув і так вони загинули, а полонені й інші, що були на кораблі, виратувались, бо вчасно всіли на човна.

"СВОБОДА" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрим оголошується хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

3 Канаді належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

Остання Сесія Конгресу

Сімдесять сема сесія американського конгресу закінчує цими днями своє існування. Закінчує його тепер офіційно, бо фактично вона була мертва вже від кількох тижнів, коли конгресмени й сенатори мовчки згодилися не переводити ніяких спірних ухвал, а ухвалювати тільки річі, щодо котрих нема розбіжностей думок. З розіздом кожної сесії такого парламентарного тіла громадянства звичайно старається дати собі оцінку його праці за цей період часу та змрікувати вигляд дальшої законодавчої праці в майбутньому. Люди, які знають про цей звичай конституційних країн, може здивуються, побачивши, що закриття сімдесять сесії американського конгресу викликає в громадянстві тільки дуже побіжні рефлексії.

Міг би дехто сказати, що причинилася до цього стану війна, котра з природи річі висуває наперед виконувати вітку уряду, так званих адміністрацію, однак це мало би примінення лише в краях, що до війни мілітарно приготовані, а не до Америки, яка не приготрована була до війни навіть законодавчо, себто не мала навіть відповідних законів для ведення війни. Причини отже, які ставлять конгрес у тін, мусять бути внутрішньої натури.

І справді конгрес, котрий щойно покінчив свої праці, не належить до тих, з яких американський народ буде в майбутньому гордий. Передовсім був це конгрес, котрий не сповнив як слід свого завдання супроти історичного моменту. Велике число його членів до Перл Гарбора не мало найменшої здібності вглянути в майбутнє й вгадати, що гряде, та що на це можна робити. За кількох членів навіть можна сказати, що вони знали, але зовсім свідомо кидали країні колоди під ноги по дорозі до воєнного приготування.

Навіть коли вже Америка наїшлася в війні, коли всі просто конгресмени й сенатори заявили за її відповідження та голосно заявлялися за її ведення, було все ще немало членів конгресу, котрі не хотіли пожертвувати для добра загалу різними спеціальними інтересами. Деякі партійні групи обдали більше за визискування ситуації для своєї партії чи фракції, ніж за загальну справу. Подібне робили різні бльоки. Все це на купу путало краю за ефективне ведення війни.

Через те й на гробі останньої сесії конгресу нема багато людей, які жалували би за нею, які кидали би на її могилу квітку або зронили сльозу. Всеж таки хто знає, чи в майбутньому не прийдеться нам колись сказати, що в порівнянні з наступаючою по цій сесією, хоча як вона не була красна, вона все таки була краща. Не дивлячись на те, що остання сесія дала образ поважних браків інтелігенції, уваги, альтруїзму, вона ще може колись буде виглядати світлою в порівнянні з сімдесять осямою, за котру всі по громадянськи відчували люди вже згори висказують глибокі побоювання.

БОНДИ ЗАМІСЦЬ РІЗДВЯНИХ ДАРУНКІВ

Усі національні групи, які мають нагоду на американській землі існувати і проявляти свою питому діяльність, ведуть тепер по всіх місцевостях різного роду акції, щоб допомогти державній скарбниці дістати потрібні їй фонди. Як виказують звіти з місць теж і американські українці роблять те саме, поодинокі й в зорганізованій формі. Ось ту нашу акцію треба ще більше поширити. І треба, щоб про неї було теж і в американській пресі та щоб і уряд знав, що ми виконуємо не тільки свої обов'язки, але робимо і даємо більше, як на нас припадає.

Іде про те, щоб до цього втягнути кожного. А хто в такій акції відграє, чи повинен відіграти першу роль, видно з того, яку велику рекламу робиться Стівові Васильковському, отому грецькому продавцю земних оріхів (пінотес) біля Білого Дому, що то продає разом з оріхами теж і воєнні бонди, та якого спровадили з Вашингтону до найбільшого готелю в Нью-Йорку, Болдворф Асторія, де влаштували заставу не так для приємності як для продажі воєнних бондів. Там його і відзначено почесною назвою "представника звичайних людей у біжучому році".

Подімо це для прикладу, як розуміти треба в теперішню хвилину горожанськ обов'язки. А коли воно так іде, то легко зрозуміти, чому піднято голоси теж і в справі цьогорічних різдвяних дарунків. Колиж звертається увагу, що тепер краще, розумніше й

патріотичніше купувати з нагоди Різдва воєнні бонди чи марки замість різного роду часто такі зовсім непотрібних дарунків, то це повинно промовити до українського загону скорше ніж до кого іншого. На той гірш, що його тепер може скорше можна добути ніж у звичайні часи, приїде те дуже добра нагода, щоб його збути з дійсною користю. Навіть при найкращих обставинах приїде час свого роду повоєнної кризи і безробіття, заки буде можна наладити нормальне цивільне життя. Тоді треба буде зайвого гроша. І його треба тепер відкладати, оскільки можливо щось відложити з заробітків. А відкладати найкраще в такий спосіб, що купується державні бонди. Вправді вони дають невеликі відсотки, але за певні. А що важніше: за купом бондів даємо державі засоби, щоб регулювати фінансами держави так, щоб вартість долара не підупадала та щоб була здержана інфляція. Значить, що різдвяними дарунками, що складаються з воєнних бондів, ми робимо собі самим справжній дарунок, хочби ми ті бонди давали іншим. Бо ними ми вдержуємо вартість нашої валюти, а з нею і нашого власного майна, наших ошадностей, наших об'єктивностей. Ось тому не забуваймо на воєнні бонди теж і з нагоди Різдва Христового. Замість клопотати собі голову, що кому купити — даймо йому в дарунок воєнні марки чи бонди.

На Тему Згоди і Незгоди

В українсько-канадійській пресі пишеться від довшого часу чимало про потребу єдності і згоди в таких важких і критичних часах як теперішній. Ось те писання принесло там реальну користь, бо от збудований ними Комітет українців Канади, не зважаючи на свої неможливості, існує й виконує важку працю. Іх не об'єднання не означає, що між тими групами, що об'єдналися, вже нема різниці, та що всі є тепер одного погляду. Це тільки означає, що люди знайшли у теперішньому важному моменті спільні для усіх справ, які треба спільно поширити чи розв'язувати. Та хоч так сталося, то й далі треба ще громадянству підтримувати, щоб така спільнота вдержалась. Тому і пишеться так багато про цю справу:

Канадійський "Український Голос" з 2 грудня у статті "Єдність понад усе" обговорює спочатку, як справа виграти ось ту війну стала в Канаді найвищим законом, а потреба єдності, щоб так осягнути, стала "чимсь в роді державної релігії". А далі пишеться і про потребу єдності серед українців. Між іншим читаємо там таке:

Думка про єдність не була чужа канадійським українцям. Взагалі не була вона чужа українцям. Про єдність не мало між українцями говорилось, не мало й писалось. Однак єдність була дуже мала, бо єдність, тим більше повставало роз'єднання. Цілий клопіт був у тім, від чого єдність має походити, бо кожний проповідує єдність інакше, що єдність повинна походити від нього самого, але в тім розумінні, що він має бути осередком єдності і хто також хотів би єдності, той повинен ставати коло нього. Наслідок цього був такий, що, як казав з огірченням один поет, була "одна Україна, а тисяча отаманів". Коли в початках боротьби за українську державність була боюда одна Центральна Рада, що менше-більше єднала всіх українців, то чим далі події поступали, тим більше повставало окремішнє і самостійні проводів українського народу, що взаємно себе виключали.

Старокраєві поділи і суперечки знаходили відгомін між українцями в Канаді, так що коли на словах всі українські

серед українців. Між іншим читаємо там таке:

Думка про єдність не була чужа канадійським українцям. Взагалі не була вона чужа українцям. Про єдність не мало між українцями говорилось, не мало й писалось. Однак єдність була дуже мала, бо єдність, тим більше повставало роз'єднання. Цілий клопіт був у тім, від чого єдність має походити, бо кожний проповідує єдність інакше, що єдність повинна походити від нього самого, але в тім розумінні, що він має бути осередком єдності і хто також хотів би єдності, той повинен ставати коло нього. Наслідок цього був такий, що, як казав з огірченням один поет, була "одна Україна, а тисяча отаманів". Коли в початках боротьби за українську державність була боюда одна Центральна Рада, що менше-більше єднала всіх українців, то чим далі події поступали, тим більше повставало окремішнє і самостійні проводів українського народу, що взаємно себе виключали.

Старокраєві поділи і суперечки знаходили відгомін між українцями в Канаді, так що коли на словах всі українські

групи в Канаді були за єдністю, то в дійсності до тієї єдності було їм не ближче, як до царства небесного. Вибух війни і піднесення гасла єдності в Канаді поставило канадійським українцям перед собою питання єдності. А на конкретні єдності звернувшись українським групам сам уряд Канади, чи то прямо, чи посередно через людей, що близько нього стояли. Коли різні українські групи зверталися до Оттави в одній, чи другій справі, представники уряду відповідали їм: "Це дуже гарно. Але чи всі українці в Канаді є за тим?". Коли була відповідь, що так, то приходило друге питання: "А чи ви маєте право в імені всіх говорити?". А далі слідували питання: "На чім ґрунтуєте своє право?", "А що буде, як якась інша група скаже, що ви не маєте права в імені всіх говорити?". "Що буде, як якась інша група скаже, що вона хоче чогось іншого?", "Що буде, як завтра прийдуть тут інші люди і скажуть, що тільки вони мають право говорити в імені всіх українців в Канаді?". "Як ми маємо дослідити, хто з вас говорить правду?". На ці, чи подібні питання не все можна було дати вдовольнюючу відповідь, а коли в додатку українці діставали ще замітки про потребу єдності між ними, "бо тільки єдністю можуть щонебудь осягнути", то треба було хіба дуже тупої голови, аби не поробити з того належних висновків. Результатом було створення Комітету українців Канади, в який увійшли представники п'яти українських угруповань з правом кооптації видніших людей, що до головних угруповань не належать. Таким робом Комітет українців Канади став найбільш репрезентативним українським тілом, яке тільки можна утворити в канадійських відносинах.

В інтересі правди треба згадати, що представники різних ідеологічно суперничних груп не відразу найшли спосіб гармонійної співпраці. Це забрало якийсь час. Людям треба було освоїтися з собою, треба було ліпше себе взаємно пізнати і — треба було навчитися себе взаємно шанувати. Але це вже давно сталося. І коли хотів судити про це Комітет українців Канади на основі упереджень, які існували між поодинокими його членами два роки тому, той просто не знав дійсності. Так само не знав він дійсності, як не знав і той, хто судить про Канаду в теперішній війні на основі того, що знав про неї з часів першої світової війни. Канадійські українці доказали чуда так само, як доказав чуда уряд Мекензі Кінга. Канадійські українці дійшли не теоретично, але практично до тієї єдності, про яку всі українці говорили, але до якої не знали, як дійти, бо говорючи про єдність, мали на думці такі боротьбу з іншими українськими групами, але боротьбу співпраці в Комітеті українців Канади є переконання, що люди з протиліжної групи думають інакше не за злоби, а тому, що чомусь інакше справу розуміють, але при добрій волі

можна з ними таки порозумітися, можна їх переконати цілком, або бодай трохи, а тоді можна з свого трошки й попустити і можна стати на один.

Комітет українців Канади ніколи не мав і не має претензій до того, що він є чимсь в роді українського уряду, однак як би обставини так зложилися, що можна би творити український уряд "національної єдності", опертій не на насильстві, а на добровільній згоді, то цей уряд міг би творитися, використовуючи якраз досвід Комітету українців Канади, як тіла, в котрим можуть згідно і гармонійно працювати прихильники республіки і прихильники монархії, демократи і націоналісти, католики і православні. Комітет українців Канади не говорив про це ніколи, але він на ділі здійснює гасло Комітету Визволення України, який більшовики судили в 1930 р.: "Нація понад класи, держава понад партії, Єдність понад все!". Як би всі українці широким зажаляли на цій статті, то створення самостійної української держави не було б далекосяглою мрією.

ІІ.
Знову в канадійській часописі "Українські Вісті" з 8 грудня, в статті "для старої молоді" п. н. "Незгода" пишеться ось так:

"Згода буде, а незгода руйнує", каже наша пословиця. І правду каже ця наша прислів'я, бо життя показало, що незгода все була і є коренем всякого лиха і нещастя. Український нарід не є з природи злий і є знаний серед європейських народів як "нарід доброго серця", лиш наш нарід є сильно вразливий і нервовий у відношенні до себе. Причина нашої нетолерантності супроти себе самих лежить у тім, що наш нарід дуже часто вживає там почувань, де потрібно розсудку. А там вживає розумового міркування, де потрібно почувань. Серед такого не нормального поведіння наш нарід дуже часто себе не розуміє й дуже часто себе зле трактує. Дуже часто одні люди носяться з жаліями на других навіть довгими роками. А колиб здорово роздумати над цією справою, котра їх так болює, то перше — канізі, що творять гріх і гнів у невірності і дають місце злобі в своїм серці через маринцію. Серед таких ненормальних почувань і браку вирозуміння наш нарід на загал не міг собі виверити ясного поняття про потребу солідної єдності в таких справах, що для всіх є великої ваги. Лиш тому, що дуже часто там, де повинно висуватися наперед найважніші загальні справи, то там висувається на перше місце чийсь особисті недовдоволення, жалі й порухи.

Український нарід є великий числом, але не великий духом у напрямі вирозуміння громадської єдності. Він дуже часто висуває міжособисті там, де не повинно бути навіть питання про міжособисті, там, де міжособисті загрожують долі мільйонів людей. І тому не осягнув такої єдності громадської в Європі, щоб збудувати свою державу, тоді, коли о много менші числом

EVERYBODY EVERY PAYDAY 10%

"Every dime and dollar not vitally needed for absolute necessities should go into WAR BONDS and STAMPS to add to the striking power of our armed forces." — FRANKLIN D. ROOSEVELT, President of the United States.

Think War! Act War! Buy WAR SAVINGS BONDS — at least 10% of your pay every payday!

народи зорганізували свої держави й живуть своїм самостійним життям. Український нарід нарікає, що має забагато ворогів. Так, це правда, але всі народи не без ворогів. Воно так буває між народами, як між звірами й рибами, що вовки пожирють зайців, більші риби менших риб, а сильніші народи слабших народів. Це пожирання слабших сильніми йде у вічний процес. Переживають ті народи, котрі не дають ані себе побити, ані поневолити. Народи, котрі сильні хочуть жити своїм вільним життям, побиравши пера своїх ворогів тоді, коли двадцять ворожих воєнок припадало на їх одного воєнка. Чому? Бо в часі їх "бути або не бути", вони постійно солідно як скала. В часі їх найбільшої життєвої кризи всяка незгода й висування особистих інтересів уважалося за злочин. Всі вірили своєму єдиному проводові і йшли за ним до загибелі, бо вірили, що їх провід такий, що ліпший не може бути й веде їх так, що краще ніхто не може вести. Коли їх провід у дещо не мав досвіду й часом робив неспівідомо помилки, то осуд свого проводу вони лишили своїм історикам.

На причини, котрі в нас виворюють громадські деструктивні сварки і міжособисті, треба звернути увагу нашім молодим людям, щоб не нести цих наших слабих сторін у нову генерацію. Треба погодитися з фактом, що є різнорідними людьми і деякі з наших людей опинилися навіть на таких шляхах, що ведуть до національної руйни. Але спосіб розмишляти про вбивання їх думок можна лиш між ними і нами поглибити пропасть ненависті. Думки можна спрямувати на краший шлях, а не вбивати їх. Бо у вбиванні чийсь думок противна сторона не буде перебірати в способах боротьби проти нас. До здобуття якоїсь великої громадської цілі можна дійти тільки одним шляхом, а не многими протилежними шляхами. Біда наша лежить у тім, що багато наших людей не шукають правдивої дороги життя. А ті, що бачуть свою путь, не вміють її незримим показати. Друга річ: В нас є великий нахил вірити другим людям, а недовіряти й підозрівати своїх провідних людей. Наші люди не раз вірять, що чужі люди правди не говорять, а своїм не вірять, що вони їм правду говорять. Ми не любимо себе, не віримо своїм провідним людям, бо не віримо в свої сили, в свій авторитет і свою духову вищість. Вищі люди, котрі все докладно знають і котрим без доказів можна вірити, це чужинці.

Такі наші злі сторони, котрі не дозволяють нам зрозуміти себе так глибоко, щоб стати великим народом, не тільки числом, але й духом. Наша молода генерація не повинна повторити блудів старої генерації, бо коли наші нахили до міжособисті і громадської дисгармонії перейде в душу нової генерації, то ми як нарід все будемо тупцювати на одній місці, дарма, що будемо говорити і писати про поступ. Поступ лежить у ділах, а не в словах. Для громадського поступового дізнання треба гармонійного думання й єдності, а для єдності треба віри в свої сили, треба віри в свою духову вищість, треба віри в свій провід, треба плану, дороги чи ідеї, котрою можна дійти до найбільшої цілі.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

ІВАН ФРАНКО

Основи Суспільності

Повість

13)

— У болоті, в синім озері, певно, більше право маєш, ти ледарю, ти котого! — сварила Гапка, не покидаючи своєї роботи, та при тім раз-у-раз дивно позираючи на Цвяха, котрий, як говориться, "мав черуш у руках", любив потягнутися все, що лежало без догляду. Гапка сварила йому зовсім не дощукляла. Він сів на лавці, все однаково всміхався, і водив довкола своїми котятими очима.

— Ге, ге, ге! В болоті! Ой, брешеш, Гапко! Тут моє право! Тут моя вітціщина! Аджеж признавай сама, чи я не правдивий дідич цього двора, ніж той слинавий панич, той полович, що тепер не знає з якої раси називає себе графом Торським? Такий він граф Торський як я твій чоловік,

порхає в різні боки. Гапка також устала.

І якої дідичці матері ти сюди приходиш, ти, відміно людська, га?

— Бо так мені хочеться! — гнівно буркнув Цвях.

— А коли тобі хочеться, то йди до неї правдатися, а не до мене.

— До неї? Нібито до мачухи? О, ні, не хочу. Я боюся її! Вона відьма! Вона всю кров з мене виссе.

— Не малаб чим лакомитися, та твоєю кров'ю! Там певно більша половина тої погані парухи.

— Ге, ге, ге! — сміявся Цвях. — Я її видів здавека, як від тебе йшла, несла каву своєму давньому любовасові! А покрав її Бог обоє, але ще їх тяжче покарає за мою кравду! Іде і щось собі під носом ворочає. Певно міркує, кому б цієї ночі кров виссати з серця. Аджеж ти знаєш, Гапко, що вона чужою кров'ю живе.

— Та йди геть, поганим язиче! — накинута на нього Гапка. — Ще пані прийде та почує, що ти тут говориш...

— А ти, собача душе, боїш-

ся і слухати правди! Ні, не піді, не вступлюся, хіба даш отих кільканяців бузбів.

І Цвях, зупинившись раптом коло шапки з картоплями, почав швидко обома жменями хопати картоплі й ховати їх поза обидві пазухи.

— Ого! Я так і знала, що ти пасеш тими поганими очима, щоб що потягнути. Геть від картоплі, погана маро, геть!

І вона кинулася на Цвяха й почала видирати йому картоплі з рук і за пазухи.

— Алеж, Гапко, Гапцуню! Бійся Бога! У мене жінка й діти... нині неділя... плачуть... нема що раз у рот укласти...

— Бо ти все пропив, собачо! — Бігме, що нема що раз укусити! — лебедів Цвях, шарпаючи з Гапкою й не пускаючи нахапаних картопель.

— А в вас прецінь багато є...

— Щоб тобі так багато віку було! — кричала Гапка, та все так згадак про голодну жінку і дітей Цвяхових зворушила трохи її серце, й вона попустила трохи його руку. Користуючись з цього Цвях хопив іще кілька бараболь, а від так прожогом кинувся до дверей.

— Бувай здорова, ти опире, — крикнув до Гапки, — ти худа собачо, ти копчене поліно, ти вороняче горло! Дав би тобі Бог ласку, щоб тебе на завтра осліпив, оглушив і оинив, мені на радість!

— А ти погана душе! — крикнула Гапка, вхопивши поліно й кинулася за Цвяхом. Та цей, вискочивши з сіней, хльцем перебіг подвір'я, влетів до супротивної стайні й за хвилину вишмигнув з неї тою самою дорогою, котрою недавно тікав Гапка перед панєю Олімпією.

— А щоб тебе грим Божий побив та поразив, щоб ти на місці мазею розлізлася! — кляла Гапка. — От іще чоловік! Потвора! І на яку кару Господь Бог таку худобу на землі держить? Ой, неспасена душа того батька та й тої матері, що його такого виховали!

Гапка добре знала, що Цвях був нешляхою дитина, і що всі говорили, буцімто покійний граф Торський, у котрого служила його мати, мав його вродження на своїм сумлінню. Вона знала, що це була й прав-

да, а колиб не вірила людській поговірці, то ненависть графині до Цвяха й його матері булаб її в тому впевнена. Та проте й сама вона не любила Цвяха, а особливо ненавиділа його за погане обходження з жінкою — доброю та тихою людиною.

"Господи!" — міркувала вона, пораючись в кухні, — "і десь то Бог милосердний підведе першу-ліпшу жінку під таке пекло, під таку страшну кару, щоб жити з отаким чоловіком! Йой! Та же коли подумаю собі про долю тої бідної Марти, жінки цього поганця, то моя власна шербата доля видається мені раєм! Ось і нині! Неділя свята, людям радість, відпочивок, а в неї з дрібними дітьми нема що раз укусити! Йой! Та же яб сікла, вишала, залізом пекла такого чоловіка! А він певно, нахалпавши в мене бараболі, побіг із нею до коршми, не додому!"

(Дальше буде).

Казка Про Будову Одного Дому

Раз двох майстрів взялось будувати дім. Вони назбирили матеріялу, пообіцявали його, а далі взялись примірювати підвалини та обрізувати кінці. Та тут прийшло до неспорозуміння. Один з них забажав побудувати дім на дві кімнати, другий на чотири. Оба воли з великою силою переконання викладали свої аргументи, доки не почали гарячкуватись і свою суперечку обертали у звичайну сварку.

На це надійшов подорожний. Саукаючи сварки, він заважав: „Нащо вам сваритись і тратити час? Від сварки і за сто літ дім не стане на ноги. Замість сваритись візьміться дружнє до праці, а працю доконали всього“.

Майстри очунались від тих слів, подорожний і признав подорожньому рацію. Вони обіцяли не сваритись більше і працю, а не словами здвигати будову дому. Подорожний відійшов, а майстри усміхались до себе говорючи: „А вжеж, що ми були дурні. Розвели сварку і забули за працю. Згода буде, незгода руйнує. Згідливо працюємо ми осягнемо все, а незгідливо нічого“. По тих словах вони з гарним настроєм взялись знов до роботи. „Давай пилу, обріжемо підвалину ось тут“, промовив один з них ласкаво. „Та ні, ходи сюди і віржемо ось тут“, відповів також ласкаво другий. „Колиж бо ні, тут треба різати“ знов заважав перший. „Ні тут, тут краще“, відповів другий.

Слово по слові вони знов розгарячилися і знов почали сваритись. Та знов підійшов до них той сам подорожний і почав їх картати: „Які ви незрозумні. Знов почали сваритись, замість чесно і згідливо працювати. Ви несов діти. Не хочете ніяк зрозуміти, що лише в згідливій праці можна чого небудь в світі докнати. Це таке ясне, що годі цього далі доказувати. А ви всетаки не хочете прийняти тої простої і розумної поради“.

Наші майстри поспускали голови і завстидіжено мовчали. „Авжеж, що лише згідливою працею можна щонебудь в світі досягнути“, відповідали вони, чуваючи голову. „Ми тепер поступатимемо інакше, вже не будемо сваритись, а будемо працювати“.

Подорожний відійшов, а майстри, по хвилині мовчки дружнє заговорили: „Дійсно, ми несов діти. Такої простої і розумної ради ми не годні зрозуміти. Як можна в світі щонебудь сваркою досягнути? Працювати треба, а не сваритись“. По тих словах вони дещо боязливо взяли за пилу і приступили до підвалин. „Сюди пилу“, промовив один ніжно усміхнувшись. „Ні, давай сюди“ відповів другий теж дружнє. „Хіба не говорив нам подорожний не сваритись, а згідливо працювати?“ — запитав знов перший. „Авжеж, що говорив“, відповів поспішно другий, „чомуж ти не хочеш мене слухати і робити те, про що я тебе з широго серця прошу?“ „Алеж я тебе теж з широго серця прошу робити те, що я уважаю за краще“, відповів перший.

Поволі, слово по слові, вони знов вивязали сварку і замість робити, посідали на підвалині та почали перекикуватись терпкими словами. А коли вони здалека завважили подорожнього, то замовчали. Соромно їм було сваритись в його присутності. Подорожний радісно зустрів їх. Він був вдоволен, що не чує між ними слів сварки. Але дивувався, що праця не йде і вони сидять бездіяльно. Він почав їм промовляти до душі: „Не слід сидіти бездіяльно. Бездіяльність веде до нічого. За сто літ

ви не здвигнете цього будинку, коли не будете працювати. Дивіть як інші працюють. Ви також працюйте, коли хочете щонебудь довершити“.

Майстри якийсь час мовчали, а далі вибухли гнівом на подорожнього: „Ми не потребуємо твоїх моралей. Ми самі знаємо, що згода буде, а незгода руйнує. Ми самі знаємо, що безділля ніхто нічого не вдіє. Ми самі маємо охоту працювати і не треба нам твоєї заохоти. Але треба нам ось що: когось з авторитетом, що нам розкаже, чи краще і корисніше будувати дім з двох кімнат, чи чотирьох? Ось де причина нашої суперечки, причина нашого безділля“.

Ті слова глибоко заставили подорожнього. Він почав несміливо висказувати свої поради відносно будовання дому. Але скоро переконався, що майстри кожний його аргумент фахово збивали своїми аргументами. В будові дому вони знали далеко більше, ніж знав подорожний. Він не міг їм подати авторитетної поради. Вони мали на справу точню вироблені фахові погляди. Ті погляди різнились і годі було їх вирівнати. Щойно тепер подорожний побачив, що далеко легше давати комусь загальні поради й апелювати до чийось моральних почувань, ніж розв'язувати справу ділово. Але хто мав вирішити суперечку серед двох майстрів? Бо що хтось мусів це вирішити, не було в подорожнього ніякого сумніву.

По довгий надумі він звернувся до майстрів і запитав: „А хто має жити в цьому домі, який ви задумали збудувати?“ „Один господар, що нас наляв“, відповіли майстри. „Чому не дати вирішити цієї справи господареві, котрий має жити в цьому домі?“ радісно запитав подорожний. „Він залишив цю справу до вирішення нам“, відповіли майстри. І знов задумався подорожний, шукаючи розв'язки з цієї запутаної ситуації. Накінце він попросив, щоб йому вказали, де мешкає цей господар.

Подорожний розказав го сподареви цілу історію. „Вони лінох“, закричав обурено сподар. „Замість працювати в згоді, вони сваряться. А хто сваркою щонебудь в світі докнає? Лише згода буде, а незгода руйнує“. Подорожний спинив розлюченого господаря і заважав: „Ці слова, хоч дуже гарні і глибокі, ликови не зарадять. Я теж уживав тих слів і навіть мушу признати, що ті слова настраляли на добрий ґрунт, бо майстри дійсно з початку широкі брали мою пораду до серця. Проте це не помогло. Показалося, що крім тих моралей, треба ще якоїсь виразної вказівки, як ті майстри мають поступати. Без того справа не піде. Ти один, що таку вказівку можеш і повинен дати. Ти мусиш сказати, чи хочеш дому з чотирма кімнатами, чи з двома?“

Тепер господар почав чуати потилицю. Він сам не мав на це виробленого плану. Він здався на майстрів, котрі мате-же досвід в тій справі. Але показалося, що досвід майстрів в таких спірних справах не вистарчає. Тут мусіла бути задемонстрована воля самого господаря. А тої волі він не мав, бо не було в нього виробленого плану, котрий треба думати. „Нащо ми слів сварки. Але дивувався, що праця не йде і вони сидять бездіяльно. Він почав їм промовляти до душі: „Не слід сидіти бездіяльно. Бездіяльність веде до нічого. За сто літ

ПОВІДОМЛЕННЯ

Пригадуємо, що як кожного, так і цього року всі відділи У. Н. Союзу є обов'язані прислати в цім місяці до головної канцелярії рекордів і фінансові звіти якнайскорше. Всі звіти мусять бути в головної канцелярії 28. грудня, А ВЖЕ НЕ ПІЗНІШЕ, ЯК 30 ГРУДНЯ.

Звертаємо увагу головню тим відділам, які звичайно спізнюються з присиланням місячних звітів і належностей, або які взагалі залягають з оплатою якихнебудь належностей, що того роду поступовання не сміє повторитись у грудні, з кінцем якого наступають річні замищення цього книговодства головної канцелярії. Тому визнаємо всі відділи прислати звіти та вирівнати в цім місяці всякі належності на час.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ У. Н. СОЮЗУ.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ФІЛІАДЕЛЬФІЯ, ПА.

3 праді філїадельфїйських відділів У. Н. Союзу.

На чергових зборах злучених відділів У. Н. С. у Філіадельфії, які відбулись дня 22 листопада, вирішено наступні справи:

1) Організація нових членів.

Прийняті представники, вислухавши докладів гол. контр. д-ра В. Галан, гол. радного С. Слободяна та організатора У. Н. С., п. Маланчука, рішили повести кампанію за приєднання нових членів. Кампанія почнеться в суботу дня 19-го грудня.

Гол. організатор п. Маланчук буде прийнятий на зборах поодиноких відділів і в порозумінню з місцевими урядниками буде вести свою працю по ділянцях Філіадельфії.

Точна програма кампанії буде проголошена на зборах філїадельфїйських відділів, які відбудуться в п'ятницю дня 18. грудня тощо в год. 7. ввечером в домі горожан під ч. 847 Н. Френклін вулиці. На ці збори повинні явитись обов'язково всі урядники і делегати філїадельфїйських відділів та зокрема секретарі.

Вислід і програма членської кампанії будуть проголошені теж на радіових годинах та в пресі.

2) Союзове Віче.

В неділю, дня 31. січня 1943 р. відбудуться Союзове Віче для усіх членів і не-членів У. Н. Союзу, на якому будуть промовляти місцеві і головні урядники У. Н. Союзу. На вічу буде Союзова забавка. Буде

Він працював умово. Дотепер він звик лише працювати мя-зам. А тепер він є рішальним чинником в дуже складній і запутаній справі, в котрій фахові майстри не могли погоститись!

По тяжкій надумі, в часі котрої він кілька разів змінював свою думку, він остаточно рішився: „Хай буде дім з двох кімнат“. Майстри почули приказ і миттю в їх руках забрехала пил, загоріла робота. Подорожний ще довгий час приглядався тій роботі і хоч може не уважав рішення господаря за найкраще, проте бачив, що воно розв'язало справу і заставило збаламучену умову і фізичну енергію майстрів творити конструктивне діло.

НАГОРОДЖЕНІ НАГОРОДОЮ НОБЛЯ.— На обіді для людей, відзначених нагородою Нобля, влаштованому аноді в Нью Йорку організацією „Комон Ковнісін фюр Америкен Юніті“, виступали з промовами як іншими (з лівої руки до правої): сер Нормен Анджел, Перл Бок і Артур Комптон. Багато бесідників на тім обіді передсказувало, що теперішня війна незадовго перейде на справжню війну за свободу.

рівнялась би приблизно двом долям на кожного члена.

Для розголосу справи і для самої збірки було влаштоване в першу чергу вселюдське зібрання українців у Вебстер Гол дня 17-го липня. Не дивлячись на літню пору, віче було досить успішне і дало на цілі ЮСО біля півтора тисячі доларів, що було гарним завдатком для збірки. Деякі організації, в котрих були діяльні провідники і організатори повели живу діяльність, збираючи жертви на ЮСО за допомогою купованих книжочок.

При закінченні кампанії Комітету Української Дивізії ЮСО влаштовано ще гарний концерт, що відбувся 20. вересня в Вашингтон Ірвінг Гайскул. На концерті виступав хор української православної церкви в Нью Йорку, хор ім. Леонтовича, турок українських танцюристів під проводом А. Карачуна і солістки Марія Дмитришин та Ольга Ленкова. Гостинним виступом був скрипак Дейвід Сарсер. Крім великого морального піднесення, концерт дав також поважну суму грошей на завершення збірки.

За уряд Злучених Відділів У. Н. Союзу:
Д-р В. Галан, предс.;
С. Чорномаз, касієр;
С. Слободян, секретар.

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Українську Дивізію ЮСО Великого Нью Йорку нагороджено почесною грамотою.

Українська Дивізія ЮСО, котрої представником є Омель Ревюк, скарбником Платон Стасюк, а секретарем Володимир Рибак, надіслала нам звіт з своєї діяльності, в яким, між іншим, подається:

Підчас цьогорічної кампанії на зібрання 32 мільйонів доларів на діяльність „Об'єднаних Службових Організацій (відомі як ЮСО), покликано в Нью Йорку до життя Українську Дивізію ЮСО Великого Нью Йорку.

На початку урядові ньюйорського ЮСО покликати представників і поручили йому покласти представників з різних українських організацій, з різних урядових, політичних, запомогових, політичних й інших, щоб можна було створити діяльний комітет.

Після певних заходів, за згодою ЮСО Великого Нью Йорку, таку Дивізію вдалося створити. Не гаючи часу, Комітет Української Дивізії почав акцію пропагандою самої справи серед американських українців, посылки сама справа серед наших людей була замало ще розголосена. А також поряд з цим приступлено до актуальної збірки грошей.

Справа сама собою не була легкою. Тимважчою вона була з огляду на те, що провід ЮСО не залишив Дивізії добровільно визначити собі розміри такої збірки, але визначив Українській Дивізії квоту в 12,000 доларів. Для того, щоб квоту виконати успішно, Комітет Української Дивізії ЮСО і представники всіх організацій, що входили в Дивізію, вирішили цю квоту розподілити між українські організації. Беручи на увагу, що у всіх українських організаціях в Великому Нью Йорку нараховується поперех 5,000 дорослих членів, було погоджено, що кожна організація дістане квоту до збірки, що

Коли нарешті закінчено кампанію, показалося, що Українська Дивізія ЮСО, хоч не збрала повнотою призначеної квоти, але зібравши \$8,512.07 збрала більше ніж збрала колинебудь всі групи разом за такий короткий час у минулому. Це зараз же визнає уряд ЮСО, Великого Нью Йорку, бо його представник проголосив, що ніяка інша група з інших національностей, не працювала так завзято і так справно, як українці.

Визнаючи цю гарну працю, провід ЮСО Великого Нью Йорку вирішив нагородити Українську Дивізію почесною грамотою. Споміж усіх національних груп у Великому Нью Йорку, що працювали для ЮСО, таку нагороду дістала крім українців ще тільки одна група, а це — швайцарці.

Почесна грамота (сертифікат офер меріт) була доручена Українській Дивізії на обіді 6-го листопада б. р. в готелі „Джордж Вашингтон“, на якому були представники і активні працівники всіх організацій, що брали участь в збірці цього фонду.

ВРУЧЕННЯ ПОЧЕСНОЇ ГРАМОТИ УКРАЇНСЬКІЙ ДИВІЗІЇ ЮСО

Від Головного Офісу ЮСО Великого Нью Йорку за вірну працю, наслідком якої зібрано \$8,512 доларів на допомогу американській армії. Зліва направо: М. Б. Денієлс, заступник президента Народного Комітету при ЮСО Великого Нью Йорку вручає почесну грамоту, Платон Стасюк, скарбник, Омель Ревюк, президент, і Володимир Рибак, секретар — приймають грамоту, як урядники Комітету Української Дивізії ЮСО Великого Нью Йорку.

Доручуючи почесну нагороду, заступник президента Народного Комітету при ЮСО Великого Нью Йорку, мр. М. Б. Денієлс заявив, що Українська Дивізія вибилася між подібними дивізіями в Нью Йорку на друге місце, а між слов'янськими групами на перше місце. Представники централі ЮСО приносили цю гарну звістку від кампанії співпраці різних груп у рамках Української Дивізії і великим старанням членам Комітету Дивізії.

Для Української Дивізії й для всіх, що в ній працювали, а також для тих, що на її руки складали свої жертви, нагорода і признання централі ЮСО являється признанням

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

В дописі з життя ньюйорської громади, поміщений в „Свободі“ 15. грудня п. р. зайшла помилка, котру спростуємо. Там було написано: „Переводячи ними воїна заявили, що збори скликала на припоручення місцевого чартуру Американського Червоного Хреста“. Має бути: „збори скликала на припоручення місцевого чартуру Американського Червоного Хреста“.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ПІЛІН-ФІЛД, Н. ДЖ. Річні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 372, відбудуться в неділю, 20. грудня, в год. 12.30 сполудня, в парохіальній галі при Оклей і Райс ул. З огляду на важку справу, які будуть рішені на цих зборах, просимо членів прибути на час. — А. Васильовська, пр. О. Оленець, кас.; І. Подола, секр.; 849 N. Hoyme Ave.

БРУКЛІН (Савт), Н. Й. — Бр. св. О. Ніколай, від. 293, відбуде річне зібрання в суботу, 19. грудня, в год. 8. ввечір, в салі церкви св. О. Ніколая при 19. ул., між 5 і 6 Еппену. Буде звіт за останній рік і вибір уряду. Члени, приййдіть громадо! За теперішній уряд: Іван Ластовський, гол.лова; Анна Томашевська, кас.; Марія Демичук, секр.

СТЕПОРД, КОНН. — Річні збори Бр. св. Арх. Михаїла, від. 350, відбудуться в неділю, 20. грудня, в год. 2. сполудня, в салі парохіальній, 4950 Ілліноїс вул. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо буде вибір нового уряду на рік 1943. Довгуючі члени мають вирівнати свої задебіти до позаложження, як також буде вибір уряду на рік 1943. За уряд: Пасиф Доскок, предс.; Розалін Намака, кас.; Гр. Матуріак, секр.

ПАСЕГІА, Н. ДЖ. — Річні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 42, відбудуться в неділю, 20. грудня, в год. 2. сполудня, в салі парохіальній, 803 Фронт Стр. Буде річний звіт уряду і контроль та вибір уряду на 1943 рік. Напоминаємо членів, що кожен член обов'язково повинен явитись на річні збори, вислухати справоздання, вирівнати свої вкладки. Вважаємо довгуючих членів залатити свої вкладки надалі до 25. бо інакше будуть суспендовані. — За уряд: П. Матковський, предс.; І. Рудакевич, кас.; І. Федорак, секр.

АЛЕНТАВН, ПА. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 147, повідомляємо всіх членів міських і позаміських членів, що річні збори відбудуться в неділю, 20. грудня, в год. 2. сполудня, в салі парохіальній, 803 Фронт Стр. Буде річний звіт уряду і контроль та вибір уряду на 1943 рік. Напоминаємо членів, що кожен член обов'язково повинен явитись на річні збори, вислухати справоздання, вирівнати свої вкладки. Вважаємо довгуючих членів залатити свої вкладки надалі до 25. бо інакше будуть суспендовані. — За уряд: П. Матковський, предс.; І. Рудакевич, кас.; І. Федорак, секр.

НЬО ГЕЯВЕН, КОНН. — Річні збори Тов. Любон, від. 370, відбудуться в неділю, 20. грудня, в галі церковній, 127 Парк ул. Збори будуть відрізнити зокрема по скінченню Богослуження, то є 12.15 сполудня. Напоминаємо довгуючих членів вирівнати свої вкладки. Просимо прийти на час. — П. Воланік, предс.; К. Стасюк, кас.; М. Сампара, секр.

ФІЛІАДЕЛЬФІЯ, ПА. — Місячні збори Бр. св. Юрія, від. 239, відбудуться в суботу, 19. грудня, в год. 6. ввечір. Зогляду на багато важких справ, просимо всіх членів обов'язково зокрема звертаємось до всіх членів з закликом вирівнати задебіти вкладки — з огляду на закінчення року. Збори триватимуть тільки до год. 8, щоб члени мали змогу взяти участь у концерті. — Уряд.

WYOMING SEMINARY
Kingston, Pa.
ПІДГОТОВКА ДО КАЛЕДЖУ.
Студентів, що покіпчили і нас науку, приймають у всіх передових каледжах.
Підготовка до Бизнесу шляхом навчання модерні. метод бизнесу. Підготує емо в Штуті, Музичі і Красномовстві.
Студенти можуть записуватись на всі курси другого семестру, що починається 28. січня.
На багання посилань наш каталог. Запрошуємо на інтерак

Українські Стінні КАЛЕНДАРІ
на **1943** РІК
● У гарних кольорах
● Календаріом друковане українською мовою
● Свята означені читким червоним друком
1 за 25ц.
6 за 1.25
Належність треба посилати разом із замовленням.
На С. О. D. не висилаємо.
Гетьман Мазепа на коні
Засніжаний козацький
Тарас Шевченко — Кобзар
Христос добрий пастир
Серце Пресвятої Дви Марії
Серце Ісуса Христа
Святий Николай
Вашингтон і Літколль
Бетси Росс шне Американський прапор
Піське село в Америці
Зимовий вид — Вийхал на прогулку
Діти, що їх ангел стереже
Чотири річні форми Американської армії з прапорами.
Статуя Свободи і Американський Прапор
Діточий марш до побіди
Замовлення салати на адресу:
“Svoboda”
P. O. Box 346
Jersey City, N. J.

Проф. Микола Чубатий.

Духове Життя Українського Народу по Першій Світовій Війні

(Картини нової історії українського народу).

13)

Окрему одначе зовсім важну групу українських музик творять мистці тону, що їх судба відривала від української землі та занесла в Америку. Тут лучником поміж старою лисенківською школою та молодшою генерацією є О. Кошиць, композитор та феноменальний диригент, про що буде мова нижче. Молодшу групу українських музик на американським суходолі представляють: М. Гайворонський та Р. Придаткевич з Галичини й Павло Углицький з Наддніпрянщини. Гайворонський популярний в Україні та Америці як композитор Українського Січового Стрілецького ансамблю та автор численних інструментальних та вокальних творів, світського та релігійного змісту. Гайворонський своєю творчістю глибоко вріс в національну музичну душу і звідтам черпає інтуїцію для своїх композицій.

Придаткевич знав не тільки як відтворець, майстер струн, але також творець скрипкових творів.

З Придаткевичем та Углицьким переходимо до українських музичних талантів, що здобули собі розголос не тільки своїми творами, але й майстерським відтворенням музичного мистецтва. Так як починаючи від доби Лисенка у нашій музиці має перевагу вокальна музика над інструментальною, так само на переломі XIX та XX століття видає українська нація кілька світових слави співаків, натовиць, не стрічаємо визначних талантів поміж інструментальними відтворцями; вони являються аж доперва у модерній добі українського музичного мистецтва. До визначних українців талановитих світової слави, що добували собі лаври по світових сценах напередодні світової війни слід згадати трійцю: Саломею Крушельницьку, Олександра Мишугу та Модеста Менцинського.

Всі вони були прикрасою різних столичних оперних сцен Європи та своїм талантом добували українському народові славу. Та побіч тих найвизначніших ще з успіхом працювали по світових сценах Ол. Носалевич, Е. Гушалевич, уродженці Західної України та придніпряниці І. Алчевської, М. Микіша та інші.

З молодшою генерацією слід вичислити тенорів Михайла Голіського, Андрія Андрієнка та басів З. Дольницького, О. Руснака з Буковини. З жінок співачок добули собі великий розголос придніпрянки М. Литвиненко-Вольгемут, М. Соки, М. Липовецька та інші.

В міру розвитку інструментального музичного мистецтва в модерній добі української музики з'являються також музичні таланти інструменталісти серед відтворців. На перше місце понад всякий сумнів вибилося феноменальна піаністка світової слави Любка Колесса. Живе нині в Канаді та це справді з Божої ласки мистецько-піаністка. Знамениті мистці піаністами є теж композитор В. Косенко та син співака Микіши П. Микіша, лауреат міжнародних конкурсів у Відні та Будапешті, оба вони придніпряниці. Споміж західних українців, яких однак незвичайно політичне положення

приневолило жити поза межами рідної землі, слід згадати піаністки С. Дністрянську, Д. Гордицьку - Каранович, А. Рудницького, віолончеліста Б. Бережницького.

Крім них живе на рідній землі та працює переважно в музичних школах старого краю ціла низка знайомих музиків - відтворців інструменталістів як піаністи: В. Божейко, Г. Левинська, Т. Шухевич, Р. Савицький, скрипки пок. Е. Перфецький, О. Москвичів.

Окреме місце поміж відтворцями музичного мистецтва слід відступити знайомим не тільки по всій українській землі, але також поза її межами хорівим диригентам. Тут на перше місце вибився феноменальний диригент з Божої ласки Олександр Кошиць, провідник знайомих із свого світового турне по Європі, Української Республіканської Капелі; нині живе в Америці. Із молодших заблис небуденним диригентським талантом музично-образованим диригент-фахівець та композитор Микола Колесса із Західної України, що мабуть працює нині у Львові. Знайомі диригентами є асистенти О. Кошиць, П. Шуровська-Росиневич (Прага), та таланти самодія Котко, П. Артимович, І. Охримович і другі.

Споміж хорів — як згадано — світовий розголос добула собі Укр. Республіканська Капела, що в часах переломових для української державності по першій світовій війні мала стати перед світом амбасадором української музичної культури. В першій десятці більшовицького волюнізму на над Україною знаменитим був державний хор „Думка“ в Києві. На увагу заслуговують західно-українські хори „Сурма“ та „Бандурист“ у Львові та на еміграції в Празі Академічний хор. Уже в часі теперішньої війни великий розголос добув собі хор Божика, що концертує по цілій Німеччині, Чехії, Польщі. Годі згадувати про ті сотні хорів, переважно під назвою Боянів розкинених по всіх місцевостях рідного краю та на еміграції в Америці; деякі з них є досконалі та досягають рівня справжнього мистецтва.

Щоб закінчити обговорювати діялку музичного українського мистецтва слід ще в кількох словах згадати про музичну виховну діяльність на українських землях. Музичні школи це в щоденному на-сущому житті люде; їх існування це доказ, що нація навіть серед найтяжчих політичних, а в зв'язку з тим і економічних обставин, дбає про заспокоєння духа, про культивування того роду мистецтва серед молодого покоління. Так як усе українське національне життя в перших десяти роках більшовицької окупації України було доволі толероване, тому могло розвиватися, так само в обсягу музичного шкільництва. Повстають в Харкові, Києві та в інших містах Наддніпрянщини Державні Музичні Інститути, в Києві Державна Фільгармонія. Чим ближче до наших часів наповнюються вони неукраїнським елементом не тільки щодо

З ОКУПОВАНОЇ АЛІАНТІМИ КРАЇНИ. — Бритійські воїни діляться своєю поживою з арабами в Джовані Берта, 40 миль на захід від Дерна, в Лівії.

професорів, але також щодо студентів. Советська така статистика в р. 1935 вказує, що в тих музичних „державних інститутах“ Радянської України вчилися тільки біля 35% українців. Між професорами той відсоток був ще нижчий; тому можна собі представити, як виглядало плекання української національної музичної культури в таких „українських школах“.

Центральною та вищою музичною школою Західної України була Музична Консерваторія під проводом директорів Ст. Людкевича та В. Барвінського, як школа академічного характеру та з Музичним Інститутом як школою середнього типу у Львові. З цієї матірньої школи розрослися по всіх більших містах Західної України в Стрий, Дрогобич, Самборі, Станіславові, Коломиї, Тернополі та ще де музичні інститути по провінційних містах. Підлягали вони центральному матірньому школі у Львові, яка не тільки до старшала професорський сил, але наприклад також вела нагляд над цілою сіткою музичних шкіл в краю. Це все зискувало повагу для нашого музичного шкільництва навіть у несприятливих для розвитку української культури польських державних чинників. В Празі при Українським Педагогічним Інститутом існував якийсь час теж музичний відділ.

Вені музикознавці з'являються спершу на Західній Україні як Ф. Колесса, С. Людкевич, в останніх часах маємо їх вже більше на Східній Україні К. Квітка та М. Гринченко. З молодших дослідників українського музичного мистецтва в Західній Україні замітний Б. Кудрик, автор першого підручника історії української музики, професор церковної музики в Українській Богословській Академії у Львові та Ф. Стешко на еміграції в Празі. При Наук. Товаристві ім. Шевченка у Львові існує окрема Музична Комісія, якої головою є д-р Ст. Людкевич, музиколог дійсний член товариства.

З музичної преси наших часів слід вичислити такі органи: в перших десяти літах на Великій Україні з'явився в Києві музичний журнал „Українська Музика“.

(Дальше буде).

РОБІТНИЧІ СТРАЙКИ В БОЛІВІИ.

ЛА ПАС. — Болівійські влади поставили край в стан облоги, а то тому, що „екстремістичні“ елементи викликали в болівійських копальнях страйк

і спидили видобування цинку, так потрібної в війні. Страйкарі домагаються сто процентової підвишки.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

АЛІКВІПА, ПА. — Річні збори Бр. св. О. Ніколая, від. 120, відбуваються в неділю, 20. грудня, в годині 1. пополуночі, в У. Н. Домі. Урядники і контролери здадуть звіти за 1942 рік. Вибір нового уряду на 1943 рік. Всі члени і членкині, місцеві і позамісцеві, обов'язково мають бути присутні на цих річних зборах. Будемо приймати нових членів. Хто має діти, а це не є членами У. Н. Союзу, повинні шикати на цих річних зборах. — За уряд: С. Ягличин, предс.; Іван Манастирський, секр.

ІСТ СТ. ЛУІС, ІЛЛ. — Бр. св. Миколая, від. 308, повідомляє всіх членів, що річні збори відбуваються в неділю, 20. грудня, в годині 1. пополуночі, в У. Н. Домі, 1020 Норт 9. вул. Котрий член не прийде на збори заплатити кару 1 дол., а урядник 2 дол. — Іван Селяник, пр.; Петро Іванович, секр.

СТ. ЛУІС, МО. — Річні збори Бр. св. Володимира Вел., від. 179, відбуваються в неділю, 20. грудня, в годині 1. пополуночі, в У. Н. Домі, 2838 Магнолія Стр. Просимо місцевих і позамісцевих членів прийти на ці збори і вірнати свої вкладки. Буде вибір нового уряду на 1943 рік, а потім маленька записка з перекуркою. Просимо членів взяти з собою нові члени до Тов. У. Н. Союзу. — За уряд: Мик. Тимович, предс.; Мик. Кузьмич, кас.; Мик. Парашак, секр.

ГАРТФОРД, КОНН. — Річні збори Бр. св. Івана Христителя, від. 277, відбуваються в неділю, 20. грудня, в годині 2. пополуночі, в церковній галі, 23. Волонт. ул. Просимо всіх членів прийти на ці збори. Буде справоздання уряду та вибір уряду на рік 1943. Просимо довгочасних членів, щоб були ласка свої догати вірнати. — За уряд: В. Дернши, предс.; Н. Хорнат, кас.; П. Курко, секр.

САВТПОРТ, КОНН. — Тов. ім. Т. Шевченка, від. 84, подає до відомісним членам і членкиням, молодим і старим, місцевим і позамісцевим, що річні збори відбуваються в неділю, 20. грудня, пополуночі, в галі У. Н. Дому, 279 Кінг Гайвей Вест. Просимо прийти хоч раз на рік на збори і вислухати фінансового справоздання за цілий рік та вибрати уряд на рік 1943. Також інші дуже важні справи до погодження. Приносимо свої місячні вкладки на збори, бо годі так далі провадити, як ми досі робили. — За уряд: Ю. Гоголь, предс.; І. Сензік, кас.; Петро Дудко, секр.

МІЛВІД, Н. ДЖ. — Річні збори Тов. Запорозька Січ, від. 347, відбуваються в неділю, 20. грудня, в годині 1. пополуночі, в галі де знайшлося. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо буде вибір уряду за цілий рік і контр. комісії за 6 місяців з діловодства; відтак буде вибір уряду на рік 1943. Також є інші справи до погодження. Довгочасних членів напаминемо, щоб прийшли і вірнати свої заборги. — За уряд: І. Найда, предс.; С. Чопик, кас.; Гр. Тимчій, секр.

КАРНЕГІ, ПА. — Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 384, повідомляє, що річні збори відбуваються в неділю, 20. грудня, в годині 2. пополуночі, в церковній галі, 220 Джені ул. Просимо всіх членів прийти на означений час. — За уряд: І. Голубатий, предс.; З. Судак, кас.; М. Леніський, секр.

місяць здасть звіт з діловодства за цілий рік. Старі урядники здадуть звіт за свої діяльності, відтак буде вибір урядників на рік 1943. — За уряд: Михайло Кошук, предс.; О. Лекса Бабак, кас.; Симон Черномаз, секр.

СПРІНГ ВЕЛЕР, Н. Я. — Річні збори Укр. Тов. Просвіта, від. 16, відбуваються в неділю, 20. грудня, в годині 3. пополуночі, в домі Товариства на Тейн Еве. На зборах буде вибір нового уряду на 1943 рік. Просимо всіх довгочасних членів заплатити аклади перед заміщенням книжки. Всі члени мають прийти на означений час. — Володимир Юренич, предс.; Анатолій Бандура, кас.; Іван Гергега, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Тов. ім. І. Франка, від. 83, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що річні збори відбуваються в неділю, 20. грудня, в годині 1. пополуночі, в домі Тов. У. А. Горожан, 847 Норт Франклін ул. Обов'язково кожний член повинен прийти на збори. На зборах буде прийнятий організатор У. Н. Союзу п. Малахуш. Контр. ко-

ДАНБУРИ, КОНН. — Річні збори Бр. св. О. Ніколая, від. 381, відбуваються в неділю, 20. грудня, в годині 2. пополуночі, в галі церковній, 2 Робертс Еве. Просимо всіх місцевих і позамісцевих членів прийти на час, бо маємо важні справи до вирішення, як річний вибір уряду на 1943 рік. Довгочасних членів просимо вірнати свої заборги за цілий рік. Хто має кандидатуру в члени У. Н. Союзу просимо привести його на збори, а ми радо вінемемо. Контр. книжку наступити зараз по зборах. Не вірнати член на цих зборах буде караний. — М. Маркевич, секр.

ПОНГСТАВН, О. — Бр. св. Арх. Михайла, від. 140, повідомляє всіх своїх членів, що річні збори відбуваються 20. грудня, в церковній галі, 526 Вест Рейн Еве, в год. 12:15. На ці збори мають прийти всі члени, бо буде справоздання за 1942 рік і вибір уряду на 1943 рік та інші ухвали, що будуть важні на цілий рік. Просимо членів привезти нових членів до У. Н. Союзу. — Ст. Роган, предс.; Мик. Котуг, кас.; Іван Крапів, секр.

СЕГНАВ, МІШ. — Відділ 309 повідомляє своїх членів, що річні збори відбуваються в неділю, 20. грудня, в годині 1. пополуночі, в домі касієра Товариства Яреми. Всі місцеві члени обов'язані прийти на ці збори, бо буде справоздання уряду і вибір нового уряду на 1943 рік. Не прийняти на зборах члени підлягатимуть карі 50 цт., а урядник 1 дол. — Ева Кінаш, предс.; Александер Варан, секр.

ЛОРЕЙН, О. — Тов. У. Н. Союзу, від. 309, повідомляє своїх членів, що річні збори відбуваються 20. грудня в годині 1. пополуночі в галі 2545 Іст 33 вул. Приявність кожного члена на ці збори є кончею, бо маємо важні справи до погодження. Контр. комісія здасть справоздання за 6 місяців, відтак буде вибір нового уряду на рік 1943. Тому просимо членів кончею прийти. — За уряд: М. Шемич, секр.

МІЛВІД, Н. ДЖ. — Річні збори Тов. ім. Ст. Мельничука, від. 331, відбуваються в неділю, 20. грудня, в годині 2. пополуночі. Просимо всіх членів і членкині, місцевих і позамісцевих, прийти на означений час, бо буде цілорічне справоздання контр. і касового звіту, також буде вибір уряду на рік 1943 і інші справи до погодження. — М. Ключак, предс.; А. Матоліч, кас.; А. Романюк, секр.

МАГАНОВ ПЛЕРН, ПА. — Річні збори Бр. св. Дмитрія від. 28, відбуваються в неділю, 20. грудня, в галі церковній св. Івана Христителя, по великій Св. Божій. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо є важні справи до погодження. Члени, котрі не мають вірнаних своїх вкладок, щоб прийшли і вірнати, бо інакше будуть суспендовані. — Микола Бабак, предс.; Ілько Чуба, кас.; Іван Онушанчик, секр.

МІКІС РАКС, ПА. — Бр. св. Володимира, від. 91, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що річні збори відбуваються в неділю, 20. грудня, в годині 12:30 пополуночі, в галі У. Н. Дому. Обов'язком членів є бути на цих зборах, бо є важні справи до погодження. Буде справоздання контр. комісії і вибір уряду на наступний рік. — За уряд: Волод. Кривий, предс.; Павло Панчак, кас.; В. Рудавський, фін. секр.; Д. Андрійчик, реч. секр.

ПОРКВІЛ, О. — Тов. ім. Івана Франка, від. 77, повідомляє всіх місцевих і позамісцевих членів, що річні збори відбуваються в Стефана Телевська, в годині 10. раню, в неділю, 20. грудня. Буде зданий рахунок за цього року по чім наступити вибір уряду на 1943 рік. — За уряд: Вастай Яремко, секр.

ГАМТРАМК, МІШ. — Річні збори Тов. Згода, від. 20, відбуваються в неділю, 20. грудня, в Укр. Хаті, 2240 Грейлінг, в год. 1:30 пополуночі. Буде вибір уряду на 1943 рік. Отже всіх членів просимо прийти на збори. Не прийнятий член буде караний згідно з товаришеским статутом. Крім вибору уряду є ще деякі важні справи до погодження. — За уряд: Ріосаф Пріхлікко, рек. секр.

ВЕСТ МОТОН, ПА. — Річні збори Бр. св. О. Ніколая, від. 255, відбуваються в неділю, 20. грудня, в годині 1. пополуночі. Кожний член повинен прийти на ці збори, бо буде справоздання урядників за 1942 рік і вибір нового уряду на рік 1943. — За уряд: Юрко Киселіца, предс.; Василь Світний, секр.

НЮ КЕСЛ, ПА. — Річні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 74, відбуваються в неділю, 20. грудня, в год. 1. пополуночі, в галі церковній. Просимо всіх членів і членкині прийти на ці збори, бо як вам всім відомо, маємо багато справ до погодження. Члени, котрі довгують, щоб прийшли і вірнати свої заборги, щоб секретар хоч той один раз не ходив поміж гави за грішми. — За уряд: Іван Данько, Ріосаф Кучук, Онуфрій Вересюк.

ДОНОРА, ПА. — Бр. св. О. Ніколая, від. 232, відбуваються річні збори в неділю, 20. грудня, в годині 1:30 пополуночі, в галі литовській. Просимо всіх членів згаданого відділу прийти на час і вірнати свої догати, бо тепер вже депресії нема, а братська каса не може за них розмету заслати. Буде справоздання відділових урядників і контр. комісії та вибір уряду на рік 1943. — За уряд: Рігій Годик, предс.; Михайло Ріпка, кас.; Іван Пандар, секр.

НОРТМБЕРЛАНД, ПА. — Бр. св. Миколая, від. 357, повідомляє своїх членів, що річні збори відбуваються в неділю, 20. грудня, в годині 2. пополуночі, в домі 20 Кінг ул. Просимо членів прийти на час. — А. Візний, секр.

ТРОЙ, Н. Я. — Бр. св. О. Ніколая, від. 191, повідомляє своїх членів, що річні збори відбуваються в неділю, 20. грудня, в годині 2. пополуночі, в Народній Доміні, 2-га вул. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо є багато справ до вирішення. Річний вибір нового уряду на рік 1943. Член, котрий зазгодившись з цією річчю, не явиться, буде покарано згідно з ухвалою минулих зборів. — За уряд: Гр. Джинаджистий, секр.

ДІСТАНУТЬ ЗАЯТТІ

ПОТРЕБНО РОКЕР-ів до праці у Департамент Штотрак. Потрібна прачка, 5 днів—40 годин. Голоситися швидко в годині 9. до 10. раню і від 4. до 6. пополуночі: 613 SECOND AVENUE, NEW YORK CITY.

НАДДУТЬ ПОСАДУ

ПАРОХІЯ І ЦЕРКВА СВ. МАРІИ в Кайсер, ПА. пошукує дяків, котрі вміють провадити хором і читати представлення. Школом де провадити Голоситися особисто, або писати до: MICHAEL PATRILLAK, Kaysar, Pa. 100 Melrose St.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Для 13. грудня 1942 року номер у 59. році життя МИХАЙЛО ПРИТЮЛА, член Укр. Зав. Тов. Дістер, відділ 381 У. Н. Союзу у Нью-Йорку. Покійний походив із села Бабин, пов. Калусь, Західна Україна. Вступив до У. Н. Союзу в 1923 році. Поширював у смутку жінку Магдалену. Похорон відбувається в середу, 16. грудня, в годині 9. раню, з похоронного заведення Петра Яремчи, 129 East 7th St., до церкви св. Юрія при 7. вулиці. В. Р. ПІ Петро Кучук.

ВАСИЛЬ ПРИШЛЯК
ВИРІБНИК І ПРОДАВЕЦЬ
МЕБІЛ
"GRANT CIRCLE"
UPHOLSTERY CO., Inc.
2469 WESTER AVENUE
Near 188th St.
B R O N X, N. Y.
Має на складі
РІЗНІ МЕБЛІ
доброї якості,
по дешевій
ціні.
Telephone:
FORDHAM
5-4866.

ЦІЛИЙ ПОХОРОН в прекрасній металевій труночці, длома антамі, караваном, балсамуванням, якісним Похоронним Домом і т. д. \$295.00
Все, чого треба, з вмітком однієї в пам'яті за церковну відправу в цвинтар.
S. KANAL KAIN
433 STATE STREET,
PERTH AMBOY, N. J.
Phone: Perth Amboy 4-4646

МИРОН ЛИТВИН І СИН
УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ
Обслуга шира і чесна
383 MORRIS AVENUE,
cor. Springfield Ave.
NEWARK, N. J.
Phone: ESsex 3-5347

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ
зв'язує погребани по ціні так низькій як \$160.
ОБСЛУГА НАЙКРАЩА.
JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as \$160.
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕРШІЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК НА ФІЛАДЕЛФІЮ
й околицю

МИХАЙЛО НАСЕВИЧ
cor. FRANKLIN & BROWN STS.,
PHILADELPHIA, PA.
Tel. Market 1320.
ОБСЛУГА В ДЕНЬ І В НОЧІ

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ
ЗАНІМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ
В БРОНКСІ, БРОУКЛІНІ, НЬЮ-Йорку і ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: Orchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPEL
707 PROSPECT AVENUE,
(cor. E. 185 St.), B R O N X, N. Y.
Tel.: MIdtown 5-6577

TARZAN'S ANTAGONIST WAS SURLY RIGGS, ONE OF THE CREW WHO HAD ABANDONED THE SHIP'S PASSENGERS!

"OH, SO YOUR BOAT MADE SHORE," TARZAN FROWNED. "I WAS HOPING YOU'D ALL DROWNED, AS YOU DESERVED!"

"THANKS FOR THE COMPLIMENT," RIGGS GROWLED SARCASTICALLY. "NOW YOU'RE TAKING THE MEAT TO OUR CAMP!"

"YOU'RE OLD-FASHIONED," RIGGS LAUGHED. "THESE DAYS IT'S THE GUY WITH THE GUN THAT WINS. GET GOING!"

Тарзан приглянувся ближче новому напасникові і пізнав у ньому Рігса, одного моряка, що на рятуночій лодці з іншими моряками пустилися на море.

„А, це ти!“ здивувано закликав Тарзан. „Виходить, що ваша лодка таки добилася до берега. А всі ми надіялись, що ви потопились, так, як заслужили“.

„Спасибі за щиро побажання“, відповів йому Рігс. „А тепер“, додав він, „бери те мясо на себе і таскай його до нашого табору“.

„Це моя добуча“, відповів Тарзан. „Але Рігс засміявся: „Ти наївний. В якішніш часах добуча належить до того, що має револьвер в руці“.

ТАРЗАН, Ч. 685. Бандит негрів.